

Közlemény

A Központi Sajtószolgálat éjjel 0 óra 15 perckor a következők közzétételére kérte föl szerkesztőségünket:

A Magyar Köztársaság alkotmányának súlyos megsértése, az ország törvényes rendjének veszélyeztetése miatt körözést rendelt el a Főügyészség az alábbi személyek ellen, akik Lakiteleken - ahol már korábban is történtek fölforgató, államellenes cselekedetek - új társadalmi rend, táborigazgatás bevezetését kezdeményezték.

A fentiek elkövetésével erősen gyanúsítható dr. Tomszer Miklós mint legfőbb fölforgató, aki a Diákújságírók Országos Egyesületének elnöke. Az egyesület fő székhelye volt a törvényellenes cselekedeteknek. Tomszer doktor föltalálási helye a Fradi-pálya környéke, valamennyi hazai és külföldi Fradi-meccs, söröző. Különös ismertetőjegye a zöld fehér szín - együttes előfordulásban.

A tettektársak között kiemelkedő szerepet vitt dr. Balázs Géza is, aki tíz éven keresztül folyamatosan követett el hasonló cselekményeket, ám azok eredménytelenek maradtak a rendőrség ébersége folytán. Föltalálási helye az ország összes felsőoktatási intézménye, mind a magán, mind az állami vonalon.

Ugyancsak gyanúsítható Báthory Gábor, akit a Magyar Rádió illetékesei már több alkalommal figyelmeztettek, hogy hagyjon fel fölforgató tevékenységével. Tartózkodási helye ismeretlen, hiszen még a Hasznos tudnivalókból is eltitkolta lakcímét.

Kuti Sándor hangmérnök hangkeltő és szövegellátó eszközök között bújt el. Rejtőzködési helye általában a Magyar Rádió valamelyik stúdiója (pultok, vezetékek, árajtók stb.), melyről a rádió vezetősége nem tud felvilágosítást adni, mivel nem ismeri a rádiót.

Pogány György igazgató ugyancsak gyanúsítható a fenti tettekre való felbujtással. Különösen veszélyesnek minősített személy, mivel tevékenységét több rendszeren keresztül végzi, s úgy látszik a rendszerek megbuktatásában különösen nagy szerepe van.

Szayly József szerkesztő valamennyi médiumban kulcsszerepre törekedett, beépült az intézmények belső szervezetébe. Föltalálási helye: útközben. Rendszerint a megbeszélte időpontok után fél órával várható föltűnése, de ne csüggedjenek, ha egy-két órás várakozásra is kényszerülnek.

Körözzük még Horváth Tamás hangtechnikust, aki Dáciájába csöngőt szereltetett, Váry Gábort, aki idegen tőkével árasztja el a magyar piacot, Sára Évát, aki fent nevezettek politikai céljait falakon, fákon, közterületeken vizuálisan is megjeleníti, terjeszti.

Gyanús mindenki, aki a fenti személyekkel - perszónákkal és perszónokkal - kapcsolatba került.

Kérjük, hogy közleményünket kifüggeszteni sziveskedjenek. Az értékelhető bejelentéseket értékeljük, illetve a bejelentőket feljelijük.

Segítünk...

Ketten vagyunk. Egyik és másik. Azért, hogy segítsünk Neked, Nektek.

Ha fáj valamid és gyógyszert kell szerezni, ha szeretnél levelet, képeslapot küldeni szeretteidnek, de nincs bélyeged, ha édességre fáj a fogad, vagy ha innál egy kis szénsavas üdítőt, vagy ha Luigi reformkonyhájából szeretnél megtanulni egészségesen étkezni... bátran keress meg minket. Ugyanis hűfét? nyitunk. Nyitvatartás és rendelésvétel délelőtt 10-11 óráig, este 8-9 óráig, egyébként amikor megtalálász...

Várunk Benneteket!

Ildikók

Chloria

A tábor első napilapja. 1992. július 7. kedd 7 óra 30 perc

Készítették a táborvezetőség tagjai hozott anyagból.

Szerkesztette Balázs Géza Bódi Zoltán közreműködésével.

Munkatársak: Báthory Gábor, Kuti Sándor, Laczó Csaba, Lázár Ildikó,

Rácz Henriett, Sára Éva, Szentiványi Ildikó, Szilágyi Árpád.

Grafika, vizualitás: Sára Éva Műszaki szerkesztés: Czinszky Gábor, Texoft Kft.

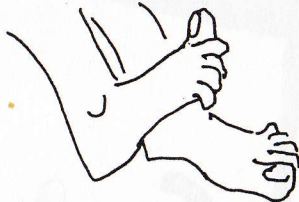
Készült a Diákújságírók Országos Egyesületének XI. országos táborában Lakiteleken.

Nyomtatás: Hewlett Packard LaserJet IIIp, Canon NP1215

Az elsők

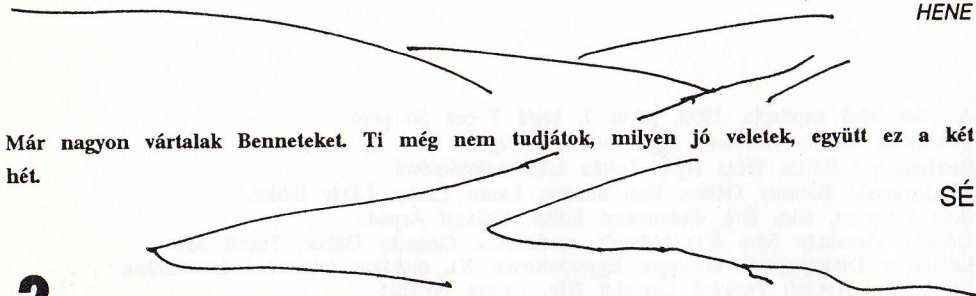
Befér? Nem fér be? Nem fért be. Mi lesz? Majd valaki... Na, akkor mehetünk!
Integetnek. Lóg a lábam a sztráda betonja fölött. Az idő múltával fázik. Legalább kiszellőzik. Elszibbadtam, de félek megmozdulni. Mi lesz, ha kiesem? Nem fognak tudni kipakolni.
Kulcs? Már meg is van! Ja, ez nem az? Leverjük!
Leverjük. Vaságyak a stúdióban? Hú, essünk neki... De meleg lett! Szúnyogok, hol? Azt a...!
Csatt. Egy-egy. Ilyen hamar? Hihetetlen. Tényleg üres a plató!
Csüccs, pih. De éhes vagyok... Nincs vacsora? Akkor mi lesz? Falunapok? Ittál már? Akkor Zsolti vezet. Tömeg, ételszag, szúnyogok, mentőautók, rendőrök, fiatalok, részegek. Hot-dog.
Ez a drágább, de miben különbözik? Ja amerikai... Elfelejtetted? Hát Sanyi palacsintáját!
Kakaósat.
Végre. Bár a földig ér a fenekem. Alá kellene rakni egy ajtólapot. Ki kellene menni az ajtóig... Nem megy. ZZZZZ... Csatt! Majdnem sikerült. Fogok tudni aludni? MI van ma?
Péntek. Még három nap a srácok érkezéséig. Fogod tudni... Kész leszünk? ...
Aludni... fogod...

Laczó Csaba

Jó reggelt!

Felébredtél, itt vagy, nem álmodsz már. Ma új nap kezdődött. Túl vagy a bemutatáson, a megismerkedésen, a csoportbeosztáson. Izgatottan várod, hogy mi történik veled a következő napokban, hogy milyenek lesznek az első benyomásaid.
Ha most vagy itt először, akkor a közeli jövő nem tudásától szorongsz; ha régi vagy, akkor alig várod, hogy beszabadulhass valamelyik stúdióba.
Már tudod, az előjelek sejtetik, ez valami MÁS. Más, mint otthon, más, mint a suliban. Itt nem igazán a tankönyvi ismeretek segítenek, valami több kell. Magadat, a személyiségedet kell mindenbe beleépíteni. Először dőcög a dolog, aztán elkezdesz bizonytalanodni a „nem tudástól”, aztán...
Aztán már csak azt veszed észre, hogy nem tudod, hol a fejed, hogy nyakig ülsz mindenben, hogy..., hogy ÉLVEZED, amit csinálsz. Itt nem számít, csak a végeredmény, a műsor, amiért dolgoztál, amiért együtt dolgoztatok.
Talán hallgatóként eddig eszedbe sem jutott, hogy a rádió bekapcsolásakor tett laza mozdulat hány embert tesz egyszerre hallhatóvá az éter hullámain keresztül, a technikustól a bemozdóig. Talán most már érzed: Te is közéjük tartozol!
A laza mozdulatot pedig felejtse el!

HENE

Már nagyon vártalak Benneteket. Ti még nem tudjátok, milyen jó veletek, együtt ez a két hét.

SÉ

1982... ...92... ...2002?

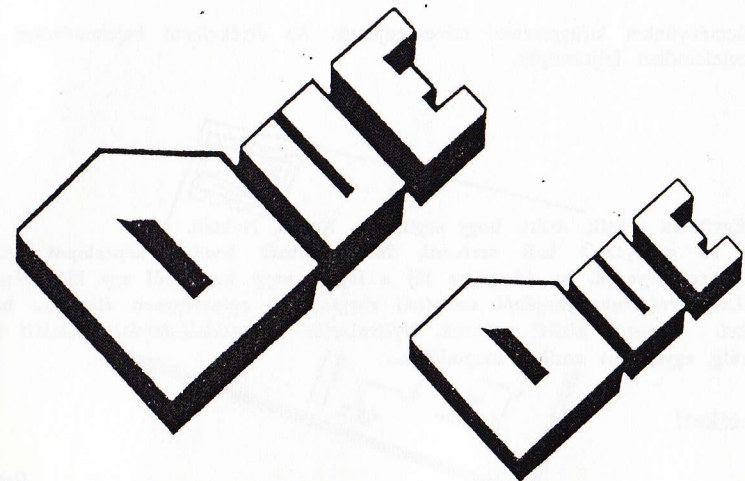
Közeledett az érettségi. Tudtuk, hogy rövidesen végleg el kell hagynunk a sulit, és benne legféltettebb kincsünket, a Stúdiót. De ki fogja tovább csinálni a sulirádiót?
Az ötlet február környékén született. Igaz nem volt teljesen eredeti, hiszen korábban mi is jártunk diákrádiós táborban. Ott szerettük meg ezt a csodás világot. De miért ne szervezhetnénk egy hasonlót?
A helyszín kiválasztása könnyűnek bizonyult: Balatonszepezden volt a gimnázium tábora. A felszerelést a lászlós stúdióból vittük. Egy Trabant kombival. A felügyelőtanár kiválasztása volt a legnagyobb gondunk. Hogy fogja egy pedagógus ezt az örületet elviselni?
A gordiuszi csomót a dirinek sikerült kibogózni. A Stúdió egykori vezetője éppen akkor készült nyári gyakorlatra az egyetemen. Ő lesz a mi emberünk!
Ekkor ezerkilencszáznyolcvankettőt írtunk.

Azon a nyáron Tata-Fényesfürdőn volt a rádióstábor. Bár még a rendszerváltás előtt voltunk, de minket már megcsapott a vállalkozások szele. Megpróbáltunk előre gondolkozni, hogy biztosíthatjuk a jövőt. Hogy ne kelljen minden évben úgy befejezni a tábort, hogy nem lehetünk biztosak benne, hogy nem ez volt az utolsó. Kapóra jött az új társasági törvény. Az egyesület tűnt a legjobb formának. Ősszel elkészült az alapító okirat, és nem sokkal utána a bíróság be is jegyezte a DUE-t.
Ekkor ezerkilencszáznyolcvankettőt írtunk.

Már ősszel meghirdettük a DUE Hírekben a következő évi tábort. A helyszínt is előre lefoglaltuk, hiszen Lakitelek idáig mindkétszer bevált.
Az előkészítés gördülékenyen ment. Mindenki tudta a dolgát. A technikai eszközök nagy részét az évek során már beszereztük. Azt hittük, elég lesz egy Barkas a leszállításhoz. De kinőtünk.
Izgatottan vártuk a diákokat. Ugyanolyan kíváncsian, mint az egykori táborlakókból lett csoportvezetők, akik félkézzel már átvették a stafétát.
Most ezerkilencszázkilencvenkettőt írtunk.

És mi lesz újabb tíz év elteltével, amikor majd kétezerkettőt írtunk?

Szayly József

UTAZÁS

Már megint ez az utazás!

Ha még nem mondtam volna, rettenetesen utálok utazni. Így nyár közepe táján mindig ellenállhatatlan vágyat érzek a levegőváltásra. De ez a tortúra...

Először is lecsutakolnak. Igen alaposan. Aztán jönnek a doktorok és átvizsgálják tetőtől talpig. Nagyon vigyáznak rám.

Minden részemnek egészségesnek kell lennie. Szó ami azó, becsületesen felkészítenek a nagy útra.

Egy kicsit büszke is vagyok magamra. Nagyon bíznak bennem.

Sokan számítanak rám.

Még csak egy éves vagyok, de már sok mindent láttam. Azt mondták, hogy idén is utazunk. Sokan voltak. Eleinte nem szeretett senki. Aztán megszoktak. Sokat nyúztak, rángattak, néha fájts is. De végül megszerettek. Ha még nem mondtam volna, imádom a társasági életet. Azt szeretem a legjobban, hogy mindig én lehetek a középpontban. Körülöttem forog a világ. Nem, ne hidd, hogy beképzelt vagyok. Ez az igazság. Néha túl sokat várnak tőlem, de én akkor sem haragszom rájuk. Különbön nagyon rendesek. Néha megetetnek

kenyérmorzsával, szalámidarabbal, vagy kapok egy-egy korty kólát vagy éppen sört, merő szeretetből. A hangomat pedig mindenki szereti. Sokan hallottak már, sokan dicsértek, de igazán boldog akkor vagyok, ha észre sem vesznek. Csak megsímogatnak, és ujjai alatt az én hangomon kel életre a zene. Az én hangomra ébrednek, és erre nyugszanak. Velük lehetek egész nap, és nem unjuk meg egymást. Játsszunk, beszélgetünk, néha ugyan veszekszünk, de azért mindig minden rendbe jön. Tulajdonképpen megszerettem őket. Így egy év után már szinte hiányzik a nyüzsgés, a munka, az igazi tábori élet. És még mondja valaki, hogy egy keverőnek nincs lelke.

Csak ez az utazás...

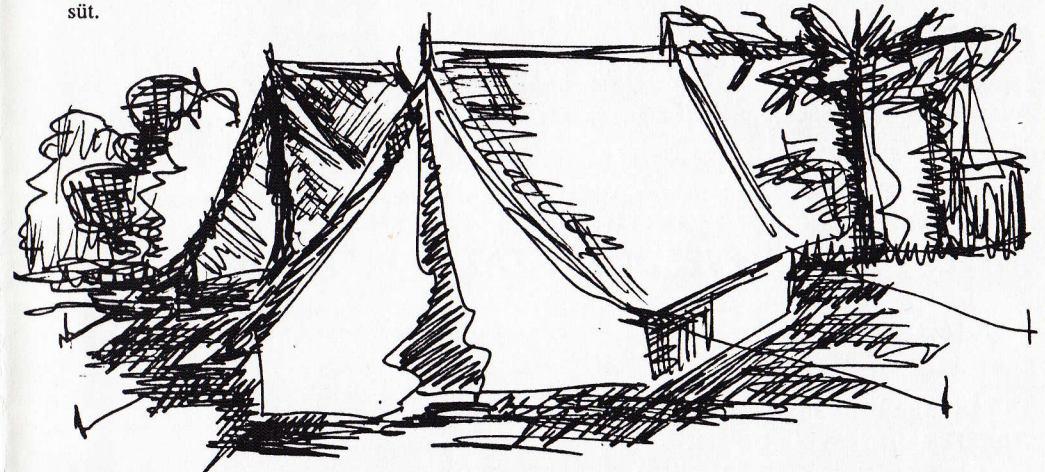
-ksb-

Mottó: Huszadik századi városlakó vagyok

/Omega/

Lakiteleki táborlakó vagyok

Már megint kapkodva csomagoltam. Mert mindig mindent az utolsó pillanatra hagyok. Otthon meg is kapom a szöveget: látod-látod, nem gondolod végig időben a dolgokat és megint csak kapkods! De én nem akarok előre gondolkodni! És nem akarom megmondani, hogy mi leszek, hiszen azt se igazán sejtsem, hogy ki vagyok. Nem akarok olyan torkos lenni, mint a Rózsai, aki állandóan rágsál valamit, és máris úgy néz ki, mint a malac. Nem akarom állandóan a számat jártatni, mint Jenő, aki azt hiszi, hogy körülötte forog a világ. Nem akarok szünet nélkül viháncolni, mint a Hajni, aki inkább hasonlít egy fakutyára, mint egy serdülő lányra. És nem akarok erőszakos lenni, mint a Dezső, aki mindenhol mindig úgy lesz az első, hogy odapofátlankodik, hogy másokat lökdös félre. Nem akarok világfájdalmas sem lenni, mint Mari, akinek az is baj, ha nem süt a nap, meg az is, ha süt.

Szóval kapkodva ugyan, de belekerültek a hátizsákba a cuccok: a fogkefe, a fogkrém, a papucs, a pizsama, a rövid gatyá, a toll, a jegyzetfüzet, a magnó és néhány kazetta. Beraktam néhány jópofa viccet, egy-két mindig hatásos történetet a zoknik és az alsógatyák közé. Néhány érzelmes rezdülést az elmúlt sulievből, egy kis meghatottságot és egy kis ábrándozást. Ki tudja, hátha szükség lesz rá.

Ellneben gondosan külön szortíroztam az elmúlt év bosszúságait, kitolásait, hazugságait és gyötrelmeit. Úgy ahogy volt, kidobtam az egészet a szemétkbe.

A csomag meglehetősen kicsire sikeredett. Nem tudom, hogy mi és ki vár itt rám a következő két hétben. Nem tudom, hogy milyen legyek, és hogy milyen leszek. Nem tudom, hogy jól készültem-e erre a két hétre. Vajon mindent becsomagoltam?

Báthory Gábor

Szilánkok

„Az a különbség a Napindító és a Reggeli Csúcs között, ami a favágás és a fafaragás között van.” (Váry Gábor)

- Ne hívjuk meg a táborba a Napindító Jánost? (Váry Gábor)

„HA AKARJÁTOK, SZÍVESEN SZERVEZEK EGY ÖRDÖGH CSILLAG SÁNDOR GYÖRGY GÁBOR EMLÉKTÚRÁT.”

(Balázs Géza)

Balázs Géza: - Félek, hogy elveszik a jogsim, és ismét alkalmassági vizsgát kell tennem, ha megjön a trafipax-fotó.

Váry Gábor: - Mi vagy te, hogy alkalmassági vizsgát kell tenned, rádió- vagy tévéelőnök?

„VOLT EGY BABLEYESÜNK. AZAZ BABLÖVÉSÜNK...”

(Balázs Géza)

„A TÁBORBA MINDENKÉPPEN KELL HOZNI SAMPONT, PATRONT ÉS TAMPONT.” (TOMSZER MIKLÓS)

Horváth Macy: - Miklós, mibe került a DUE zászló?

Tomszer Miklós: - 20000 úrába.

H.M.: - Az mennyi?

T.M.: - Hát, elveszel belőle egy nullát, megfelezed és hozzáadsz egy kicsit.

Szayly József: - Félix (egyéves dán dog) még nem jelentkezett a táborba? Mondtam neki, hogy írjon pályázatot!

Váry Gábor: - Szerintem nem jöhet, mivel nem mondhatjuk neki, hogy maradjon csöndben és jegyzeteljen.

Báthory Gábor: - Egyetlen hangjátékot ismerek, a Beszélj-t, az lehetőleg ne legyen a táborban.

Sára Éva: - Mi az, ami foltos, nem hullik a szőre és balról jobbra iszonyatosan gyorsan repül? - Whiskas macska Libresse szárnyas betéttel.
Tomszer Miklós: - Te, mi az a Libresse-betét?

Esti szövegelések (Bemutató est)

Vagy Papp Bernadette legyen a lányom neve, vagy semmi!

Te ki vagy, hogyan jöttél? - Vonattal.

Rettenetesen büdös van a Balatonparton. - Belepisiltek?

- Múlt pénteken kényszert éreztem, hogy Miskolcra beugorjak a DUE irodába és megkérdezzem, hogy mire kell az ikerkazettás magnó.

- Nem hallottál arról, hogy van telefon?

Szavakkal súroltuk az iskolarádióban a kemény pornó határát.

A rádióban három fiú van, abból másfél fiú.

Azt nem kérdezem meg tőled, hogy hideg van-e Gyergyószentmiklóson, mert azt tudom, hogy Kolozsváron most nagyon meleg van.

Van egy Tiszavírág című lapunk, sajnos címéhez illően hamar véget is ért.

Szeretném, ha itt a táborban beavatnának egy kicsit...

A József utcában én is laktam, igaz Pesten, az egy másik történet, eléggé pikáns.

A munkahelyem a Magyar Rádió,
amely sem nem magyar, sem nem rádió.

Mi a kapcsolat az építészmérnökség és az újságírás között?

- A papír, Meg a vonalzó. Azzal lehet szájbavágni a főszerkesztőt.

Leült kényelmes foteljába és bekapcsolta a tévét. Fél órája érkezett haza, a megszokott útvonalon, a megszokott busszal, a megszokott arcokkal. Minden nap ugyanazokkal a mozdulatokkal nyitotta ki a ház ajtaját, végigment a folyosón, letette a szatyrot és lerogyott a fotelba. Mint most is. Unottan nézte a képernyő villogását, ujjaival a távirányító gombjain dobolt. Egyedül él, barátai nincsenek...

Szokásos jó hangulatában lépett be ismerőseihez, rögtön csatlakozott hozzájuk. Már előre örült, hogy ismét köztük lehet. A legjobban az tetszett neki, hogy mindig megismerhetett egy új arcot, egy másik véleményt, egy soha nem látott ötletet. Beszélgetés után általában elmentek kosarazni, vagy sétálni, de a legjobb program mindig a dumálás...

...Úgy érezte, itt soha nem történik semmi. De hát mi is történhetne? Erre nem jár Sylvester Stallone, a szomszéd nő sem egy Kim Basinger és a papírvékony falon keresztül is csak a veszekedés hallatszik. Utolsó élménye még középiskolás korában érte, mikor egy táborban megfogta egy lány kezét. Persze, amikor még iskolás az ember!...

A csapat már évek óta összejár. Egyszer nem is olyan rég egy táborozáson ismer-

kedtek meg. Akkor kezdődtek meg a traccspartik, a bulik, az élmények. Azóta is kíváncsian várja, hogy mit szólnak az aktuális eseményekhez, hogy tetszik-e nekik a legutóbb vásárolt lemeze. Soha nem unatkozott, mert mindig megtalálta maga körül az érdekes dolgokat...

Kissé unottan gondolt bele, hogy másnap találkozik régi haverjával és annak flúgos ismerőseivel. Kissé bosszantotta, hogy ezek hogy érnek rá mindig azok a hiábavaló vitákra, időpocsékoló szószátyárkodásra...

ÚKicsit fáradtan, de annál jókedvűbben vált el a társaságtól. Másnap délután összefutott valamikori osztálytársával, akit soha nem értett meg, hogy vajon miért gubózik be szűk otthonába és miért nem jár el mondjuk az ő társaságába.

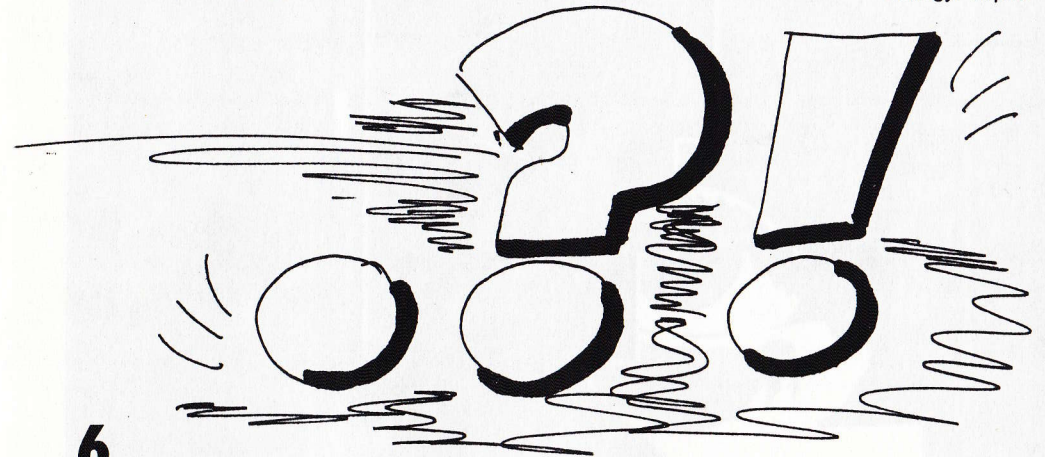
Találkozásuk azonban nem volt hiábavaló: - Hogy csinárod azt, hogy neked mindenről van véleményed?

- Nem nagy ördögösség: a barátaim jó fejek, s az érdekes dolgokat megszoktuk vitatni. Azt meg nem kell mondan, hogy érdekes események gyakran történnek körülöttünk.

- Szerencséd van!

- Ez nem szerencse kérdése. Az életedet MAGADNAK kell alakítanod!

Szilágyi Árpád

Normálisok. Normálisok?

Meló Sándor: Szeretem ezt a tábor, mert itt olyan normális emberek vannak..”

Normális? Hát, hogyne. Egy normális ügyvéd, rádiós szerkesztő, egyetemi adjunktus szilveszter előtti nap munkaruhában irodabútorokat trógerol Kőbányáról Zuglóba. Majd zsírpapírból falatozlk.

Két válóper, három fizetési meghagyás között Lakitelekre telefonál kajalétszámot jelenteni. Egy káéfté alapító okiratát fogalmazza, de fejében a DUE legutóbbi elnökségi határozatai, az irodavásárlás jogi kérdései járnak.

A rádióból éppen a televízió felé száguld, konstans félórás késésben van, a lámpákat már bekapcsolták a kettes stúdióban, de még föl kell hívnia a MATÁV egyik ügyintézőjét, hogy hogyan is áll a DUE telefon-ügye. Hogyan is fog beköszönni? Nem, nem a telefonba, hanem az adásban.

Több tanulmányt várnak tőle különböző tudományos lapok, már megígérte, már a határidő is lejárt, de most éppen az

aktuális DUE Hírek készül.. A nyelvi kérdések tehát várnak..

Üzleti tárgyalása van. Többmillió ügy, dollárban. Megszólal a személyi hívója. A DUE-ból keresik. Nem fér föl egy csomó cucc a teherautóra. Tudna-e segíteni? Félóra múlva a cég Opel Omegájával érkezik.

Egy kedvező megrendelést kapott a káéftéje. Persze ő a fiúknak megígérte, hogy lemegy Lakitelekre. Meg hogy pihenni kellene? Mi is az a pihenés?

És ilyen a hangtechnikus, amikor eszközöket szerez a stúdióhoz, a hangmérnök, amikor technikai műtyűröket farigcsál, hogy jobban szóljon az adás, a rádiós munkatárs, akit már fegyelmivel fenyegetnek, ha naponta 9-kor meg nem jelenik az értekezleten, a dekoratőr, aki fizetésnélküli szabadságot kér.

Normálisak? Hát, hogyne. Lakitelekre mennek nyaralni. Tóserdő, Holt-Tisza, séták, pihenés, fürdés, jó levegő. Persze néha azért hallgatnak egy kis rádiót, s belenéznek az újságokba is.

Balázs Géza

